

SLAK

Hij is de Atlas van zijn eigen huis
en om het even is het hem
een kathedraal, een miskapel,
een leslokaal, een uitgewoonde schuur,
of bij de sloot een stilletje
ver van mijn bed zolang hij voortschuift langs
de weg.

Chr.J. van Geel
uit de bundel: Enkele Gedichten,
Amsterdam, Polak en Van Gennep,
1973.

Als dit een gedicht moet heten, dan dicht uw redactrice er
binnen vijf minuten net zo eentje:

SLAKKEN (stad Groningen)

Ik was de baas in iemand anders' huis
en om het even was het mij
de slaapkamer, de bovengang,
een fietsenhok, een uitgewoonde keuken,
en in die keuken gootsteenkastjes
waaruit ze 's avonds lenig kropen tot
mijn schrik.

M.I.G.